

altid virker saa godt for Skattheyderne, som man i og for sig skulde tro. Om nu Plus eller Minus er det mest overvejende i dette Forhold, er ogsaa en af de Ting, som kan overvejes, dels af de rette administrative Kræfter og dels af det Udvalg, der muligen vil komme til at arbejde i det kommende Aar — jeg gaar stadig ud fra, at det Arbejde, der vil blive præsteret i Aar, vil blive for intet at regne. Vil man nu ikke gaa saa vidt, at man vil udregne Indkomsten som Gennemsnittet af tre Aars Indkomst, saa vil jeg i alt Fald henstille, at man tager under Overvejelse, at Tab, som er lidt det ene Aar, kan overføres i Regnskabets og fradrages Indkomsten i det kommende Aar. Jeg forudsætter naturligvis, at der saa bliver en Indkomst; hvis der ikke gør det, faar denne Mulighed jo ingen Betydning.

Bortset fra disse Spørgsmaal af upolitisk Natur — hvad de efter min Mening er —, og af forholdsvis ikke saa vidtrækkende Betydning, er der endnu et Par Organisations-spørgsmaal, som jo utvivlsomt til en vis Grad ogsaa maa kaldes upolitiske, i hvert Fald kan være upolitiske, i hvert Fald teknisk set kunde være upolitiske. Der er jo ganske vist dem, der mener, at intet er saa politisk som dette at faa de rette Skatte-raadsmedlemmer, men jeg bevæger mig altsaa oppe i den Sfære, som maaske ligger noget for højt, at jeg tænker mig Muligheden af, at det ikke er politisk.

Det er altsaa hele Organisationsspørgsmaalet og den dermed i Forbindelse staaende Ligningsdirektør, jeg gerne vilde ofre et Par Bemærkninger og maaske mere. For det første vil jeg gerne om Ligningsdirektøren sige, at for saa vidt jeg forstaaer, sker der ved det, der her foreslaas, ikke nogen større Forandring fra det, vi har, udover dette, at man anvender det noget mere flot klingende Navn Ligningsdirektør i Stedet for det noget mindre velklingende Navn Næstformand. Men tager man altsaa Klingklanget bort, maa jeg mene, at der i Virkeligheden ikke er stor Forskel paa det her foreslaaede og paa det, vi har. Jeg kan heller ikke give den højtærede Finansminister Ret i, at der herigennem i og for sig er skabt nogen større Forstaaelse ude i Befolkningen af, at Landsoverskatteraadet — hvad det i alt Fald har gjort i de tre Aar, jeg har været Medlem af Landsoverskatteraadet — jo faktisk arbejder i to, i visse Henseender skarpt adskilte, Kontorer. Der er naturligvis den Forandring, at den tidligere Næstformand havde Stemmeret, og det faar Ligningsdirektøren ikke efter de nye Bestemmelser,

men Næstformanden havde jo, og Ligningsdirektøren faar jo Adgang til Landsoverskatteraadets Møder, og de, der kender disse Møder, vil vide, at der i disse Møder ikke tales meget om at have Stemmeret eller ikke have Stemmeret, det bliver der sjældent Anledning til. Jeg kan i hvert Fald sige, at saa vidt mig bekendt, har den nu afdøde Næstformand i den Tid, jeg har været Medlem af Landsoverskatteraadet, overhovedet aldrig stemt. Altsaa dette at fratage den paagældende Embedsmand Stemmeret, betyder praktisk talt intet som helst.

Af Bestemmelserne om Ligningsafdelingen synes det mig ikke at fremgaa, om det i øvrigt er Mening, at denne skal arbejde, som den hidtil har gjort, nemlig saaledes, at i visse Møder deltager Medlemmer eller en Del Medlemmer af Landsoverskatteraadet, som ikke er fastknyttede til Kontorerne, men som er valgt henholdsvis af Finansministeren eller de politiske Partier. Det kan jo ikke nægtes, at disse Mænd, hvis Hovedopgave er at votere i selve Raadet, frembringer en vis Forbindelse mellem Klageafdelingen og Ligningsafdelingen. Her synes jeg, der kunde være en Mulighed for at skabe noget helt nyt, hvis man vil gaa til at sige, at Raadsmedlemmerne intet skal og maa have med Ligningsafdelingen at gøre. Men om det nye, der her vilde blive naaet, vilde være af Interesse — det være sig for Staten eller for Skattheyderne — er jeg ikke saa sikker paa. Jeg har tværtimod det Indtryk, at man saavel fra selve Kontorerne, som jeg altsaa gaar ud fra repræsenterer Staten i ganske særlig Grad, som fra Skattheyderne, er veltilfreds med den Ordning, vi nu har paa dette Omraade.

Saa endelig angaaende Organisationerne nogle Ord om de Overskatteraad, som foreslaas oprettet. At Hensigten med disse Overskatteraad er at skabe en bedre Ligning, derom kan der neppe være Tvivl; hvilken Mulighed de har for at gøre det, derom tør jeg intet udtale, men at det ikke vil blive helt billigt at faa disse Overskatteraad, er jeg nogenlunde sikker paa. Som det vil fremgaa af Forslagene, er det Hensigten, at Formanden for hvert Overskatteraad — der bliver vist 10 — skal være en Embedsmand, der lønnes som Kontorchef. Jeg føler mig forvisset om, at inden saa overmaade længe vil Ordet Kontorchef komme til at passe ikke helt daarligt til den paagældende Embedsmands Stilling, idet jeg ikke nærer Tvivl om, at der hurtigt vil og ogsaa nødvendigvis maa blive knyttet en ikke helt ringe Stab af Tjenestemænd af højere og lavere Grad til